

EG FRÁ KJAKINUM

tíma at luttaka, sigur Tina K. Jakobsen, forkvinna í Kvinnu-felagnum.

Samstundis heldur hon, at kvinnur luttaka í kjakum, tá ið kjakast verður á høviskum støðið.

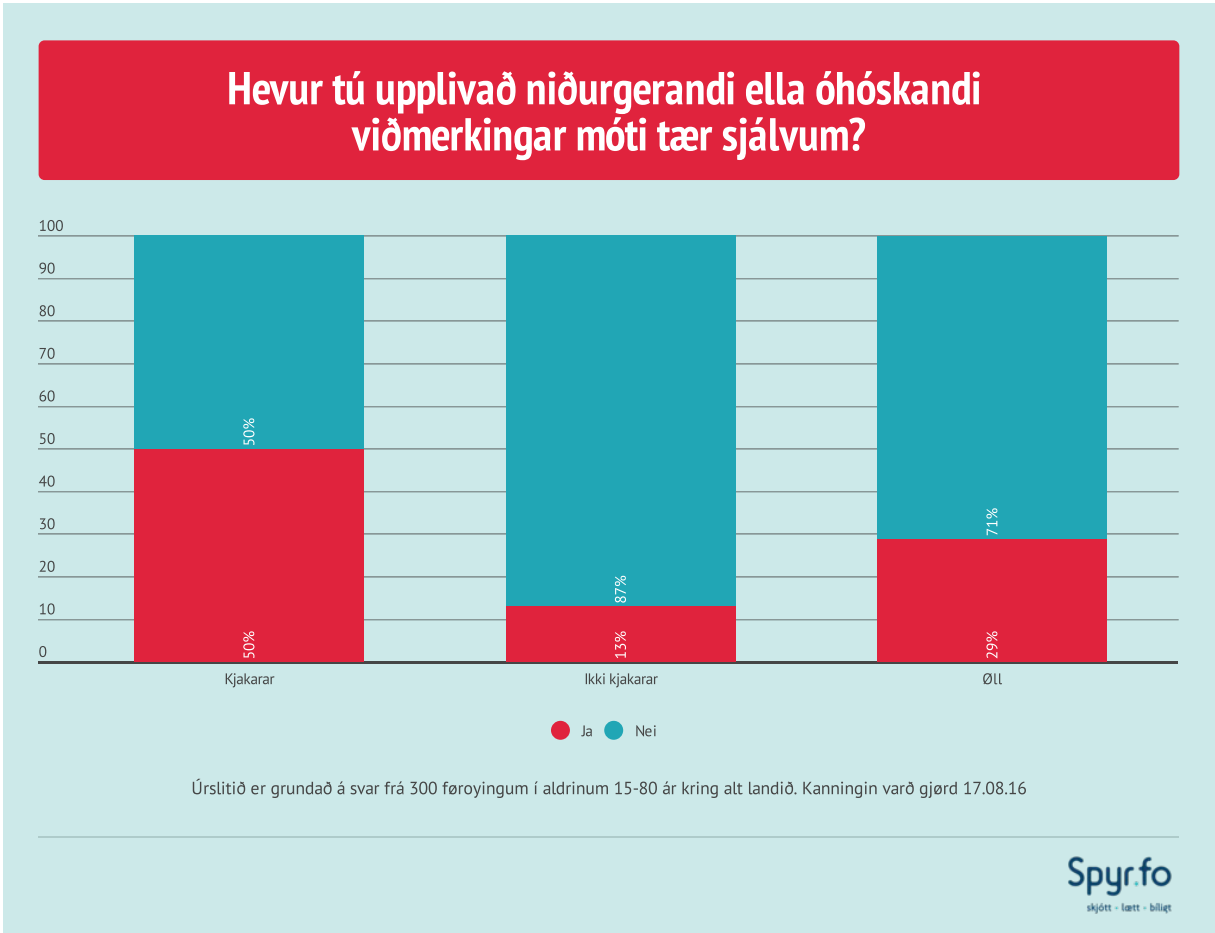
Eg havi eina fatan av, at kvinnur eru partur av kjakinum á netinum. Men fyritleytn er helst, at kjakið er á einum høviskum støðið og tað veldst sjálvandi um evnið

kjakast verður um, hvussu nógvur kvinnur luttaka, sigur hon.

Hon vísir eisini á, at hennara fatan er, at kvinnur helst hugsa um at verja seg fyri forhánisligum viðmerkingum, sum vit vita koma á netinum.

Men eg vænti ikki tað er eins ringt í Føroyum, sum tað er til dømis í Danmark, sigur Tina K. Jakobsen.

Kjakmentan er í sjóneykuni hjá Sosialinum í hesum døgum. Sosialurin varpar ljós á kjakmentan og í Vikuskiftis Sosialinum komandi, kanst tú lesa enn meira um evnið.



SUNN ELLA SJÚK KJAKMENTAN?

Er tað til gagns fyri fólkaræði, at kjakmentanin hevur flutt seg til, at einhvør luttekur í kjakinum og kann gera so at kalla uttan filtur? Ella er tað skaðiligt? Hugsanirnar eru ymiskar

“Vit elska tykkum og gleða okkum til, at tit halda fram við at vera ill. Uttan tykkum var kjakið í Danmark fátækt, og uttan tykkara atgongd til at kjakast frítt, vóru vit á vandakós”. Orðini eigur ábyrgdarblaðstjórin í Ekstra Blaðnum í Danmark. Hetta skrivaði Poul Madsen í 2012 í einari oddagrein til Nationen – kjaksíðuna hjá Ekstra Blaðnum. Nationen hevur tað orð á sær, at tað er har innari svínhundarnir hjá dønnum sleppa til orðanna, tí mangan er tónin óvanliga niðrandi og hvassur.

Men fyri tey á Ekstra Blaðnum hevur tað týðning, at tey, sum annars ikki mynda almenna orðaskifti, eisini sleppa til orðanna og verða hoyrd. Síðani flóttafólkastreymin í Danmark hevur Ekstra Blaðið tó broytt hugsan. Framvegis sleppa fólk at kjakast sum tey vilja á Nationen, men blaðið hevur eisini upprættað síðuna Opinionen, har úrvald fólk skriva klummur og tíðargreinar og síðani verður eggja til kjak út frá teirra uppleggum – og rithøvundarnir luttaka í kjakinum undir greinunum.

Orsøkin er sambært Poul Madsen, ábyrgdarblaðstjóra hjá Ekstra Blaðnum,



at tey framvegis rúma teimum, sum kjakast á Nationen, men at blaðið ikki longur vil standa á síðulinjuni og eygleiða viðmerkingarnar uttan at luttaka í kjakinum.

- Vit hava eina ábyrgd í samfelagnum, tí vit eru tey einastu, sum eru í samband við hesi fólkin, sum annars ikki sleppa til orðanna. Tað er okkara uppgáva at lurta

eftir teimum og kjakast við tey, og tað er meira neyðugt nú enn nakrantíð, segði Poul Madsen við Politiken 17. Oktober 2015. Tí flóttafólkaspurningurin í Danmark elvdi til áður ósædda haturstalu á Nationen og tað vildi Ekstra Blaðið blanda seg uppi.

Poul Madsen, ábyrgdarblaðstjóri á Ekstra Blaðnum hevur mangan áður ført

fram, at mest umráðandi endamálið við Nationen tó er, at fólk fáa aftursvar uppá sínar hugsanir. Tí við at føra tínar hatsku viðmerkingar fram í almenna rúmið, so er møguleiki fyri, at tú fært svar uppá tiltalu. Tað viðførir í øllum førum, sambært ábyrgdarblaðstjóranum, at tínar hugsanir vera avbjóðaðar av øðrum.

Men ein granskari á Journalisthaskúlanum í Árhús er av tí fatan, at fólkaræði stendur fyri hóttafalli orsaka av kjakmentanini. Í 2010 segði hann við Videnskab.dk, at ávirkanin av nýggju miðlunum kann elva til, at fólkaræði ikki hevur lív lagað.

Ejvind Hansen granskaði í 2010 í Journalisthaskúlanum í Árhús í hvørja ávirkan nýggir miðlar hava á samtiðina. Hann vísir á, at kjakmentanin á netinum viðførir, at tú kanst siga eitt nú og eitt annað um eina løtu og tað fær ongar avleiðingar. Flytir tann kjakmentanin seg til restina av samfelagnum, so kann tað sambært granskanum merkja, at fólkaræði og nationalstaturin stendur fyri hóttafalli.